

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poštnina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1923.

3. številka

JOJA:

Organizacija.

Močna organizacija je organizirana moč. Kjer je moč, tam je kruh, je denar in — pravica. Sto paličic, samih po sebi šibkih, tvori trdno skupaj povezano butaro, katere ne moreš prelomiti, niti izpuliti paličice iz nje, niti vtekniti druge vanjo. Kakor pade vsaka paličica, če samo postaviš, tako stoji trdno butara, ki je močno povezana.

Šibka organizacija sestoji tudi iz sto paličic, ki so pa tako na lahko povezane, da čepi tu razrahljana butara, iz katere izvlečeš z lahkoto katero paličico hočeš, v vrzeli lahko mašiš druge stvari, pa v taki razrahljani butari tudi nalomiš brez posebnega truda posamezne paličice.

Šibka organizacija je Sizifovo delo: zaman je ves trud, prošnje in denar, kajti ni končne razlike med šibko organizacijo in neorganizacijo, ker v življenju sta samo ekstrema: moč in ne moč, sredine ni.

Če zdaj državni uslužbenci premislimo nečloveški položaj, v katerem živimo že nekaj let, zlasti pa zadnjih šest mesecev, nam bo takoj jasno, da spada mo mi gotovo k šibki organizaciji, da smo slabo organizirani, zakaj za nas ni ne kruha, ne denarja, ne — pravice. Ne samo sto nas je, stotisoč je teh paličic, a ta ogromna butara je tako silno razrahljana, da se paličice kakor omotene opotekajo, naslanjajo in padajo; kdor hoče, jih zlomi, pohodi ali kupi. Še več: vsak jih lahko zasmehuje, izpuli katero iz butare in služi mu še za oporo.

Kdo ni uverjen, da bi državni uslužbenci vzlic sedanjim splošnim dezolantnim razmeram ne poznali pomanjkanja, telesnega in duševnega hiranja, ko bi imeli močno organizacijo? Po številu smo sicer najmočnejša organizacija v državi, toda ravno to dokazuje, da število članov ni merilo za moč organizacije. Moč organizacije sloni na slogi, edinosti, živahnosti in požrtvovalnosti, zlasti pa na trdni vezi, ki druži posamezna društva, zveze in »saveze« med seboj.

Marsikdo se čudi, da naše organizacije ničesar ne dosežejo, medtem ko si delavci in sploh uslužbenci zasebnih podjetij skoro vselej pribore udejstvitev svojih zahtev. Kazanje na nerazumevanje našega stanja od strani države (vlad), na protivnost nekaterih političnih strank, na agrarni značaj naše države itd., se mi zdi pogrešeno. Saj je vse to res, toda z resničnim vzrokom naših neuspehov nima prave zveze. Pravica službodajalca je — upirati se zvišanju svojih izdatkov. Vsak službodajalec, pa naj bo kmet napram svojemu hlapcu, podjetje proti svojim nastavljenecem, država do svojih uslužbencev, se protivi lastni

obremenitvi na račun razbremenitve službodajalca. To je zakon narave.

V prejšnjih časih je moral službodajalec krivico ali revščino molče trpeti. Kadar se je spustil za dosego svojih pravic v boj proti gospodarju, je bil to redno boj brez upa zmage, kajti gospodar je imel in ima še toliko različnih prednosti pred služiteljem, da ta sam ni mogel uspešno braniti svojih pravic. Iz te borbe se je rodila kot nujna potreba organizacija — združenje vseh (ali vsaj večine) služiteljev iste stroke v svrhu skupnega nastopa proti gospodarju v borbi za obstanek.

V boju pa se preizkusi in izkaže moč organizacije. Državni uslužbenci se vračamo skoraj vedno premagani iz boja. Smo sicer stalno v borbi, a po vsaki končani bitki se umaknemo za eno postojanko nazaj — čedalje bliže prepadu. Teško je nabirati novih junakov za tako nezmagovito armado!

Kje pa so vzroki te fenomenalne smole? Kakor sem že rekel, po številu nas je nad 100.000; ogromna armada! Žalibog preogromna, kajti i za državo i za nas bi bilo bolje, da bi nas bilo polovico manj. Poznamo organizacije s par sto člani, ki se vračajo iz vsakega pravičnega boja z zmago ovenčani. Stokrat manj jih je kot nas, a v strnjenih vrstah korakajo naprej, z glavo pokonci, vse oči imajo jasno uprte v isti cilj — in do tega cilja naprej, pa če grmi in treska, pa če po krvi gaziš, pa če tovariš poleg tebe klecne. Samo naprej, ker le tam spredaj je zmaga, je kruh in — pravica.

Sto tisoč državnih hlapcev se pa opoteka, kakor da bi bili pijani, zdaj na levo, zdaj na desno, često ritenski, nikoli naprej, tavajo kot izgubljeni, brez luči, brez jasnega končnega cilja, brez požrtvovalnosti, brez poguma, v postavi hlapčevstva, v hoji omahljivost, v kolenih poklekavanje, v pasu priklanjanje, na ustnih uslužnost, v očeh strah, v srcu zavist, v duši praznota. Fej take družine!

Kdo za Boga naj se boji ali vsaj upošteva tako razcefrane armade, teh »veteranarjev«? Kaj ni podobna oni armadi, ki se je vračala po 30letni vojni, razcapana in izgubljena, gladna in podivjana, v strašilo otrokom in vrabcem? Kaj sto tisoč! Sto milijonov šteje lahko taka armada, saj drugega hudega ne bo, kakor smrad bo še malo večji.

Število torej ni merodajno. Kaj pa denar? Vsekakor važna činjenica. Državni uslužbenci težko odrinemo tiste dinarje članarine, saj že celo pare težko plačujemo. V drugi polovici meseca vpije vsaka krona, ki si jo bil izdal za neobhodno potrebno stvar, po maščevanju. Maščuje se nad tvojim želodcem, nad prazno tobačnico, nad umazanim

ovratnikom. Vendar, vzlic vsemu: mi plačujemo v primeru z močnimi organizacijamo smešno majhne prispevke.

V Ljubljani je neko društvo, katerega organizacija je tako močna, tako silna, da se čuje za nas kakor bajka, ko ti pripoveduje njen član, kakšne pravice ima ta organizacija napram svojim službodajalcem. Vedno sem se čudil neverjetni discipliniranosti, edinosti in zmagovitosti te organizacije, ki šteje — v podkrepitve prve točke povedano — komaj par sto članov. Za časa zadnjih ljubljanskih volitev se je zgodil malenkosten incident, ki mi je še posebno pokazal čudovito moč teh organiziranih delavcev. Ta moč gre tako daleč, da gospodar lahko samo še jemlje v vednost sklepe in zahteve svojih uslužbencev in jih brez pogojno izpolnjuje, sicer je njegovega podjetja konec. (Dalje prihodnjič.)

Strokovni del.

Blstvene razlike med dosedanjim in novim poštним redom („Pravilnik za unutrašnju poštnu službu“, I. deo).

(Nadaljevanje.)

XIV. Za dostavljanje pošiljk, potrjevanje istovetnosti in overjanje podpisov ne sme občina zahtevati nobenih pristojbin.

XV. Ker je potrjevanje istovetnosti in overjanje podpisov po občini zvezano z večjimi težavami, sme jamčiti, istovetnost potrjevati in podpise overjati tudi župni (parohijalni) urad ali šola s podpisom župnika ali učitelja in z uradnim pečatom.

XVI. Vsaka stranka, ki stanuje v zunanjem dostavnem področju, sme svoje pošiljke odnašati s pošte v torbi, ki mora imeti dva ključa, od katerih hrani enega pošta, drugega pa stranka. Torba se odpira in zapira vedno vpricho sla, odpravljajo pa se v njej navadne pisemske pošiljke, obvestila o vknjiženih pošiljkah, ki so za stranko došle, in vse tiste vknjižene pošiljke, za katere je stranka poslala podpisano obvestilo. O pošiljkah, ki se pošiljajo v torbi, se vodi razvidnost v knjižici za sla, katera se odpravlja vedno v torbi in v katero se vpišuje število in vrsta pošiljk in pa znesek poslanega denarja. V tej knjižici potrjuje pošta in sel drug drugemu prejem pošiljk oziroma denarja.

Za uporabo torbe se plačuje razen predalnine posebna pristojbina na isti način kakor za predal (čl. 51., točka IV.).

Kjer navadnih pošiljk in obvestil o vknjiženih pošiljkah ni mogoče dostaviti po občinski pošti, jih morajo prejemniki sami odnašati s pošte ali pa se jim pošljejo s primerno priliko, če temu ne ugovarjajo.

Člen 54. Poslovanje po tem členu je bilo do sedaj v praksi samo v Banovini. Ta člen slove:

I. Navadne privatne pisemske pošiljke, ki so naslovljene na železniške postaje, pa imajo v naslovu označbo »kolo-dvor« (»postaja«, »stanica«), se dostavljajo, če je poštna pristojbina popolnoma plačana, na ta način, da jih poštni uslužbenec, ki posreduje pri izmenjavi pošte, od ambulantne pošte prevzame in izroči upravniku postaje ali kakemu drugemu železniškemu uslužbencu ali pa prodajalcu časopisov, kadar pride po časopise. Izroča jih pa vedno tam, kjer se prevzema in predaja ambulantna pošta, zato da lahko prevzete pošiljke nadzoruje

II. Na železniških postajah, na katere ne prihajajo poštni uslužbenci po pošto, izročajo take pošiljke uslužbenci ambulantnih pošt tistemu železniškemu uslužbencu, ki se javi pri vozu ambulantne pošte zaradi prevzema pošte.

III. Druge pošiljke, naslovljene na železniške postaje, in navadne pisemske pošiljke z označbo »kolodvor« (»postaja«, »stanica«), za katere pristojbina ni popolnoma plačana, se dostavljajo različno, kakor je že postaja v ožjem ali širšem dostavnem področju. Če je postaja v ožjem dostavnem področju, se dostavljajo na postajo naslovljene pošiljke tako, kakor druge v ožje dostavno področje naslovljene pošiljke. Če je pa postaja v širšem dostavnem področju, se dostavljajo take pošiljke na dva načina: če prihaja na postajo poštni uslužbenec po pošto, izroči on navadne pošiljke in obvestila o vknjiženih pošiljkah upravniku postaje ali njegovemu pooblaščenцу; če pa poštni uslužbenec ne prihaja na postajo, se dostavljajo take pošiljke preko občine, ako postaja sama ne pošilja po pošiljke na pošto.

Člen 55., točka VI. O oblastih, uradih itd. in pa o imetnikih predalov, kateri morajo imeti po členu 51., točka VII. in XII., prejemalno knjigo, vodi pošta posebno razvidnost, in sicer na ta način, da prepíše iz vsake prejemalne knjige pooblastilo na posebno tiskovino (štev. 33), ki služi poštnemu uslužbencu za pomoček pri izdaji.

Člen 56., točka VIII. Uradne pošiljke za železniške postaje, ki leže v ožjem dostavnem področju pošte in za katere železniški uslužbenci ne dvigajo pošilk na pošti, se dostavljajo po poštnih uslužbencih, ki pošto pri ambulantnih poštah prevzemajo in predajajo. Take pošiljke se dostavljajo z dostavno knjigo, v katero se vpisujejo uradne priporočene pošiljke posamič, obvestila o ostalih uradnih vknjiženih pošiljkah na samo po številu.

Člen 58., točka XI. Če pride pošiljka nazaj, mora plačati pošiljatelj pošiljke vse pristojbine, s katerimi je pošiljka obremenjena, zato mu jo vrne pošta šele tedaj, kadar te pristojbine poravnava

Če neče plačati teh pristojbin, izroči pošta pošiljko krajevni oblasti (županstvu, občini) s posebnim pojasnilnim dopisom, v katerem prosi za prisilno dostavo pošiljke in za izterjanje pristojbin, s katerimi je pošiljka obremenjena.

Člen 60., točka I, 2. Pošiljatelj ne sme odkloniti prejema pošilk, ki so prišle nazaj, pa so s kakršnimi koli pristojbinami obremenjene

Točka II. določa poslovanje s takimi pošilkami, ki se jih pošiljatelj brani prevzeti, in odreja to, kar je v prejšnjem členu povedano.

S predajo pošiljke krajevni oblasti (županstvu, občini, policiji) v prisilno dostavo smatra pošta pošiljko za dostavljeno.

Točka III. odreja poslovanje krajevne oblasti v takih slučajih. Krajevna oblast dostavi tako pošiljko po svojem uslužbencu ali v roke pošiljatelja ali jo pa pusti v njegovem stanovanju ali trgovini (delavnici itd.). S tem se smatra pošiljka za dostavljeno. Ako pošiljatelj pošiljke pritožbin, skaterimi je pošiljka obremenjena, v 15 dneh od dneva dostave ne poravnava, jih izterja poštna direkcija po finančni prokuraturi, ki postopa kakor pri izterjanju neposrednih davkov, če je treba tudi z izvršbo.

Člen 61. Za ožje dostavno področje veljajo za dviganje pošilk tile roki:

Za vse vrste pošilk, ki se prevzemajo na pošti, razen poste restante naslovljenih, 7 dni.

Za poste restante naslovljene pošiljke brez odkupnine 30 dni, z odkupnino 7 dni. (Dolge prihodnjic.)

Starešine. Poštno in brzojavno ravnateljstvo v Ljubljani je v okrožnici z dne 19. januarja t. l., štev. 2051/I nekaj naročilo »šefom odsekov, odnosno upravnikom in starešinam pošt«. Kolikor mi je znano, se je s tem prvič oficijelno imenovalo predstojnike neuvršenih uradov za starešine, kar je pa popolnoma napačno. Zdi se mi, da je to napačno nazivanje zagrešil nekdo, ki slabo obvlada srbohrvaščino ter ni razumel čl. 33. uredb o organizaciji ministristva p. in t. stroke, ki slove: »Stanice četrtog reda imajo starešine, koji su u zvanju poštansko-telegrafskog činovnika ili zvaničnika«. Slovensko bi se to reklo: Uradi četrte vrste imajo predstojnike, ki so v zvanju p. t. uradnika ali zvaničnika. Besedice starešina ni torej smatrati za kak službeni naziv kakor šef odseka ali upravnik in se je ne sme rabiti v smislu, kakor je to naredilo naše ravnateljstvo v omenjeni okrožnici. Starešin Slovenci ne poznamo več, razen onih, ki korakajo pri svatbah ponosno za harmoniko, kade dolge cigare ter imajo s cvetjem ozaljšane klobuke. Slovenci rabimo besedico starešina samo še v prenešenem pomenu in mi vsakokrat uide na smeh, kadar jo hoče kdo rabiti v prvotnem pomenu. Pred dušne oči mi škratelj pričara tovariša Toneta, ki sedi ves ovenčan za bogato z jedili obloženo uradno mizo.

Gospodarski in stanovski del.

Dobrota. Obsmrtno podporno društvo poštnih nameščencev »Dobrota« razpošilja te dni položnice, s katerimi se naj vplača obsmrtni prispevek za lani umrle člane ter letna članarina za l. 1923. ter jim prilaga okrožnice, v katerih vabi člane, zlasti pa gospode uradne predstojnike in predstojnice, da pri svojih tovariših in uslužbencih prav pridno agitirajo za pristop k društvu. Čudno se nam je zdelo, da bi bila celo za tako obče koristno društvo potrebna kaka posebna agitacija ter smo se o stanju članstva informirali pri »Dobroti«. Izvedeli smo, da pri nas ne vleče nobeno društvo samo po sebi, pa naj bo tako ali tako, ampak

je treba vedno drezanja. Predstojniki uradov, ki imajo kaj smisla za obče koristne naprave, so podrezali pri podrejenem osebju in dosegli, da so vsi pristopili k »Dobroti«, drugi, ki imajo smisel za vse prej nego za skupnost in občo korist, niso podrezali in pristopil ni od celega urada nihče ali pa samo predstojnik. Močno škoda, da je takol Največja škoda pa za zaostale po nezavarovanih tovariših, ker društva ne bodo več pobirala prispevkov za pomoč osiroteli rodbini. Prosimo tovariše in predstojnike, da drezajo in »po njih delu jih bomo spoznali«.

V pojasnilo.

Ker so mi nekateri gospodje očitali, da sem bil lansko leto izrinjen iz odbora kot podružnični predsednik v Mariboru, ugotavljam to-le: Ker sem bil bolehen in me je nazadnje bolezen potisnila na posteljo, poleg tega sem bil pa še pri nekem drugem društvu, sem se sam proti volji večine tovarišev odpovedal predsedništvu. Kar se je namigovalo od strani, da sem se hodil prilizovat predstojnikom, je nesramna laž, ki mi je ne more nobeden dokazati. Za ta posel nisem rojen in prilizovalce in podpihivalce sam najbolj sovražim. Nekateri tovariši hočejo izriniti tudi podpore. Govoričijo, da imajo sedanji odborniki nekako antipatijo do mene, češ da so me prezrli pri razdelitvi podpor, kljub temu, da sem bil v tem letu dvakrat bolan. Izjavljam, da podpore nisem prosil in to radi tega, da bi tovariši ne mislili, da hočem izsiliti nagrado, ki so mi jo obetali pri dveh sejah lanskega leta kot nekako odškodnino za izdatke, katere sem imel na raznih sestankih, ko se je društvo ustanavljalo in pozneje, ko mu je grozilo razcepjenje.

Kar se tiče nekakih zafrkacij, da ne pristojta temu to delo, drugemu drugo in da se hočem kazati pridnega kljub slabši plači in mizeriji, si dovoljujem pripomniti še sledeče Pri nas je največje zlo to, da so se v vojnem času naučili vsi zapovedovati in podučevati, a nobeden delati, pa bodisi to v službi pri naših organizacijah ali pa v politiki. In ravno zaradi tega moramo danes trpeti pomanjkanje bolj kot kdaj prej. Poduradniku je pod častjo, ako mora nositi pakete, Bog pa ne daj, prijeti celo za metlo, kontrolor pa mora kar od daleč s prstom pokazati na paket, da ne pride pod kolo, potem pa se mora takoj umiti, da zbršče madež. Kar je mlajših, bi pa radi vsi vprek ukazovali. Bog ne daj komu reči, da dela počasi. S tem nočem nobenega žaliti, priznavam, da so častne izjeme. Ali to mi bo priznal vsak objektivni tovariš, da je bilo včasih več razumevanja in ljubezni do dela. Ako me sedaj plača uprava tako slabo, da ne morem živeti, ni opravičeno, da bi delal neprilike vodjem uradov, ker so vodje razmeroma ravno taki reveži kot jaz. Bil sem vedno tega naziranja: kdor je v službi, naj dela, ker zato je vendar služba. Sabotiranje je pogin nas, pogin naroda, pogin države. Kadar pa kdo vidi, da se njegovo delo ne upošteva, oziroma ne plača, da bi pošteno živel, takrat pa ravno tako čvrsto zavihat rokave in neustrašeno zahtevati svoje pravice, tudi s silo, ako ne gre drugače. Le mevže se dajo izkoriščati, in ker je večina teh, tonemo vsi v mizeriji in v obupu. Odgovorni faktorji znajo to imenitno izrabljati, pri tem pa pozabljajo, da tonejo tudi oni z nami vred. Upam, da bo s tem prenehalo vse nepotrebno govoričenje. Brez zamere. — Ivan Majcen, poštni poduradnik Maribor 2.

Organizatorično gibanje.

Osrednje društvo kr. poštних poduradnikov za Slovenijo s sedežem v Ljubljani naznanja cenjenim tovarišem, da bo letošnji redni občni zbor dne 4. februarja ob 2. uri 30 minut popoldne v dvorani mestnega magistrata ljubljanskega. Dnevni red: 1. poročilo predsednika, 2. poročilo blagajnika, 3. poročilo tajnika, 4. razgovori in interpelacije in 5. volitev novega odbora. Društveno vodstvo prosi vse tukajšnje in zunanje tovariše, da se občnega zbora če le mogoče vsakdo udeleži, ker bo ta občni zbor zelo važen. — Vodstvo.

Iz Celja. Poročamo, da se je vršil dne 7. januarja t. l. redni občni zbor tukajšnje podružnice pri obilni udeležbi tukajšnjih in zunanjih tovarišev. Ob 14. uri je otvoril predsednik občni zbor, pozdravil navzoče, se spominjal preminulih tovarišev ter poročal o delovanju bratske centrale v Ljubljani in o delovanju tukajšnje podružnice, prečital razne resolucije, ki so bile odposlane na oblasti, poročal dalje o nastavitvi tovarišev in pa o pogajanjih s poduradniškim društvom v Ljubljani. Tovariš tajnik je poročal, da je imela podružnica v minulemu letu šest odborovih sej, štiri sestanke in en občni zbor. Tovariš blagajnik je opisal svoje skrbno urejene denarne zadeve in poslovanje, kar sta tudi tovariša preglednika računov potrdila in predlagala, da se mu da absolutorij, ki je bil enoglasno sprejet. Nadalje se je dopolnil odbor, ki se je volil po vzklicih. Občni zbor je potekel povsem mirno in v najlepšem redu. K debati se je oglasilo nekaj tovarišev, ki so govorili trezno. Videlo se je, da se tovariši z večjo vneto oprijemljejo organizacije. Podružnica šteje danes 65 članov proti 58 koncem leta 1922. Poročalo se je tudi, da je tukajšnja poduradniška skupina v razsuhu, ter je skoraj cela skupina pripravljena pristopiti k nam. Tudi se je sklenilo, da priredi tukajšnja podružnica letos tombolo. Priprave se izroče posebnemu pripravljalnemu odboru, ki se izvoli pri prvi odborovi seji. Obvestili so se vsi tovariši o sklepu občnega zbora v Ljubljani glede zvišanja članarine in glede pomena tega zvišanja. — Odbor.

Razne vesti.

Zahvala. Osrednje društvo poštних nameščencev mi je naklonilo podporo 800 kron, glede na velike gmotne neprilike, v katere sem zašel v prvi vrsti radi krivičnega maksimiranja naših prejemkov. Izrekam s tem društvu javno zahvalo. Na mojem slučaju naj bi se nezavedneži učili, kako potrebna je organizacija, posebno pa taka, ki nudi razen boja za dobrobit nas vseh v slučajih smrti ali velike bede podporo posameznikom. Miha Sočan.

† Ivan Svetina. Včeraj so na pokopališče v Zabrežnici položili k zadnjemu počitku tovariša Svetino. Rojen je bil dne 4. oktobra 1882 v Žirovnici kot sin imovitih staršev. Rodbina Svetina je širom Slovenije dobro znana. Kot dijak je z lahkoto napredoval, ker je bil izredno nadarjen. Po dovršenih srednjih šolah in položenem zrelostnem izpitu je vstopil leta 1908. kot vežbenik k pošti. Služboval je pri pošti Trst 1 in je bil pozneje zaradi velike sposobnosti poklican k ravnateljstvu, kjer ga je njegovo delo v ekspeditu samo hvalilo. Srce ga je

vedno vleklo nazaj med naše gore-velikane, v prelepi rojstni kraj in ko je bilo mesto poštarja v Žirovnici razpisano, je za to mesto kot asistent kompetiral in ga je tudi dobil. Pri zadnji regulaciji poštних uradov v Sloveniji je Žirovnica padla na odpravniško mesto in Ivan je bil prisiljen zapustiti ljubi mu rojstni kraj. Služboval je nekaj časa v Vidmu pri Krškem, dokler ni bil imenovan vodjem urada v Radovljici. V tem mestecu je živel samo na pol. Vlak ga je odpeljal vsak večer v Žirovnico k iskreno in vroče ljubljeni soprogi, k dragim mu otrocičem ter ga vrnil šele drugo jutro Radovljici. Tudi zadnji večer je bilo tako, vlak ga je odpeljal, a vrnil ga ni več, izročil ga je za vedno Žirovnici. — Na zunaj še dokaj miren je prosil zadnji večer prijatelja in nekdanjega predstojnika kontrolorja Pezdica, ki je bil pri njem, naj pokliče ženo, ki je bila v kuhinji. Pezdič je njegovi želji ugodil ter se hotel iz sobe odstraniti, ker je mislil, da si imata zakonska kaj posebnega povedati, a Svetina ga je zadržal s klicem: »Tudi Ti lahko slišiš!« Na to je rekel: »Kar imam jaz, je moje žene in mojih otrok«, potegnil iz žepa revolver ter se ustrelil v glavo. Krogla je prebušila črepinjo in se zarinila v strop. Zdravnik je ugotovil, da je stanje brezupno in res je v kratkem podlegel težki poškodbi. Pokojni je bil v svoji rojstni vasi kakor tudi povsod, kjer je služboval, močno priljubljen, ker je bil napram vsakemu ustrež-

ljiv in izredno veselega temperamenta. Mnogobrojno spremstvo na zadnji poti je dokazalo, da je imel veliko prijateljev. V zastopstvu službene oblasti in organizacij so se pogreba udeležili tudi gg.: kontrolor I. razr. Dietz za poštno ravnateljstvo, uradni predstojnik Brčon za Društvo poštних uradnikov in uradni ter predstojnik Javor za Društvo upravnikov. Svetina je zapustil nad 80 let starega očeta, skrbno in delavno ženico ter štiri nepreskrbljene otroke, od katerih je najstarejši star štirinajst let. Žaljuočih rodbini naše sožalje.

Postopanje pri upokojitvi poštних uslužbencev. »Službeni list« št. 2 direktorije pošte v Ljubljani nam je prinesel nov kuriozum našega ministrstva v tej zadevi. Snov je zanimiva ter se bomo o njej pečali v naših prihodnjih številkah. Pojasniti hočemo našim tovarišem to novo postopanje in odkriti razne skrivavnice. Potem pa bo treba nasim organizacijam tudi v tej zadevi izpregovoriti odločno besedo.

Pravilnik o neukaznih poštних uslužbencih, ki ga je prinesel »Službeni list« št. 32/22 je jako zanimiv. Veliko prizadetih tovarišev ga ne pozna. Tudi o tem bomo razpravljali v prihodnjih številkah.

Kdor je list odpovedal ali pa še sploh ni bil naročnik, naj se nanj naroči, ker mu bo v bodoče gotovo koristil. Teh par kronic na mesec bo gotovo vsak lahko utrpel.

„Transformator“

Elektrotehnična tovarna, d. z. o. z.
Ljubljana, Dunajska c. 7.

Izdeluje in popravlja transformatorje za visokovratne napetosti in toke. Zaloge motorjev, Bergmannovih cevi in vseh elektrotehničnih potrebščin. Oprema elektr. central. inštalacije.

J. PREMELČ

LJUBLJANA

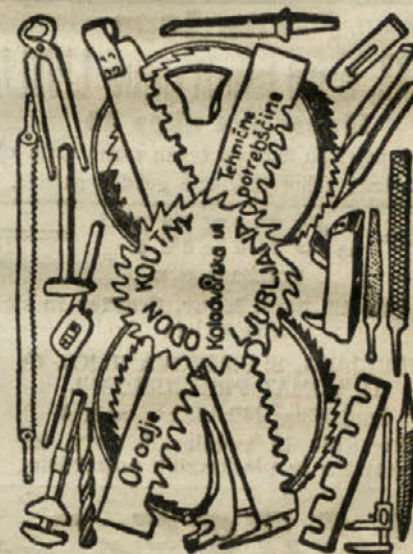
Specialna veletrgovina svilenih in volnenih robcev, še p in modnega blaga.

Vsakovrstno usnje in garantirani čevlji domačega izdelka posebno štapačni za moške, ženske in otroke, kakor tudi finejši iz boksa se dobe pri trdki

GASPER MAHER

LJUBLJANA TRŽAŠKA C. 9.
(nasproti tobačne tovarne)

Postrežba točna in solidna!

Odgovorni urednik Ivan Benčan, Ljubljana.

Izdaja Zveza poštних organizacij za Slovenijo
v Ljubljani.

Tiska „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani

prodaja

iz slovenskih premogovnikov velenjski, šentjanski in trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča zalsti češkoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

Naslov:

Prometni zavod za premog, d. d. centrala v Ljubljani, Miklošičeva c. 15/II.
Podružnica v Novem Sadu (Bačka).

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svojo
pisarniške potrebščine.

Kunsteck & Pleterski
trgovina z manufakturo, modnim bla-
gom, usnjem in kožami
Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANC, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta štov. 1
priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nižkih cenah. (22)

Telefon št. 426. Telefon št. 426
Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje štov. 8
se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.
Točna postrežba (25)

ZALOGO RAZNEGA USNJA PRIPOROČA

ANDREJ SEVER
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 9.
(RESTAVRACIJA PERLES). (34)

PRIPOROČAMO PAPIRNO TRGOVINO
IVAN GAJŠEK

Ljubljana, Sv. Petra cesta 2,
ki ima vedno v zalogi vsakovrstne pisarniške in šolske
potrebščine, fini pisarni in drugi papir, trgovske in
poslovne knjige, bloke, razmnoževalne priprave, raz-
glednice v veliki izbiri.

Parna žaga
RAVNIKAR, mestni tesarski mojster LJUBLJANA
Linhartova ulica 25

kupuje po najvišjih dnevnih cenah razne vrste okrog-
lega lesa, kakor tudi cele gozdne parcele.

„ORIENT“
družba z o. z.

tovarna oljnatih barv, lakov, firnežev in steklar-
skega kleja

LJUBLJANA, SLOMSKOVA ULICA 19,
IN UDMAT PRI LJUBLJANI
Prodajalna: Miklošičeva cesta 4
Zaloga kemičnih in rudninskih barv ter vseh
slikarskih in pleskarskih potrebščin.

7. GOREC
TRGOVINA
KROJENJE: SUKNO, ORNITO, LES, PLETENJE, KOPIRANJE, GUMIČENJE
LJUBLJANA: GOSPOSVEŠKA ULICA

I. JAX & SIN, Ljubljana
Gosposvetska cesta 22

Pisalni stroji
„ADLER“
Vozna kolesa
Styria Dürkopp
Orožno kolo (Waffenrad)
Ceniki zastoj in franko.
Priporoča svojo bogato zalogo šivnih strojev za ro-
bino in obrt.

Kolesa z motoreti na prvo kolo.

Kože divjačine vsake vrste, tudi zajčje
kupuje trgovina z usnjem
D. ZDRAVIČ, LJUBLJANA, Sv. Florijana ulica 9.

JOSIP STUPICA, LJUBLJANA
jermenar in sedlar, trgovina vozov in
konjskih oprem

Autogarage Slomškova ulica 6 Autogarage

Priporoča se
modna trgovina

T. Eger
v Ljubljani Sv. Petra c. 2.

Josip Petelinc
Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače,
čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška
zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh
opremah za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Ivan Zakotnik, Ljubljana
mestni tesarski mojster, Dunajska c. 46.
Telefon 379. Telefon 379.

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe,
ostrejša za palače, hiše, vi c, tovarne, cerkve in zvonike;
stropi, razna tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande,
lesene ograje itd.

Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.
Parna žaga. Tovarna furnirja.

R. RANZINGER
Centrala in skladišče
LJUBLJANA, Cesta na južno železnico
PODRUŽNICA JESENICE.

Podjetje za prevažanje blaga priv. južne železnice
carinska agentura, podjetje za prevažanje pohištva,
skladišče z direktno zvezo s tirom.

Naslov za brzojavke: RANZINGER LJUBLJANA.
Mednarodna spedijska p'sarna.

„Meraki“
Medic, Rakovec & Zankl

tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov
Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.
Skladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64. Brzojavi: MERAKL
Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana
najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse
vrste barv, suhe in oljate, mavec (Gips), mastenec
(Federweiss), strojno olje, karbolinej, steklarski in mi-
zarski klej, pleskarski, slikarski in zidarški čopiči,
drugi v to stroko spadajoči predmeti. (18)

„SLOGRAD“
slovenska gradbena in industrijska d. d.,
Ljubljana. Telefon štov. 180.

Tehnična pisarna v tovarni Keršič Spodnja Siška, Frankopanska cesta št. 151.

Izvršuje: stanovanjske hiše, trgovska poslopja, moderne industrijske zgradbe, betonske in
železobetonske konstrukcije, vse vrste vodnih naprav na podlagi 25 letnih izkušenj.

Specialiteta: železobetonske cevi za vodne naprave in vodovode.

Zastopa: Patent dr. inž. Empergerja za izvrševanje konstrukcij iz armiranega betona z lito-
železnimi vložki za visoke tlačne napetosti (kakor pri skladiščih, „silo“ mo-
stovih in podobno).

Izdeluje: vse vrste tehničnih projektov in statičnih proračunov.

J. BLAS

Specialna trgovina čevljev za dame gospode in deco
Ljubljana (8) Pod trančo 1.

Konfekcijska tovarna
FRAN DERENDA & CIE. Ljubljana

Pisarna Emonska cesta 8. 313. Telefon Interurbana 249
Tovarna Erjavčeva cesta 2.
Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih
oblačil.

KONKURZNE CENE.

Poljanska cesta št. 8. Ustanovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana
(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopalniške in klosetne naprave.
Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak
in med vsake velikosti kakor tudi posod (Skalle)
za konzerve. (11)

Štebi in Tuječ

strojno in elektrotehnično podjetje
Ljubljana, Resljeva cesta št. 4.

PROJEKTI: Točna izdelava vsakovrstnih projektov in proračunov
GRADBA: Električnih central in naprav za visoko in nizko na-
petost. LASTNI IZDELKI: Izdelovanje sklepalnih naprav, po-
gonskih uporov, premotanje vseh vrst motorjev in transforma-
torjev, PREIZKUŠEVALNICA: Moderno urejena za preizkuševanje
števec in aparatov. PRODAJA IN NABAVA elektri. motorjev,
polnojarmenikov, raznih strojev za obdelovanje lesa, njih monta-
ža ter prodaja električnega materiala. ZASTOPSTVO: „Brown
Boveri“ tovarne d. d. Strojnih tovarn za turbine vseh vrst „An-
dritz“ d. d. v Andritz pri Grazu in tvrdke za lokomobile Brüder
Fischer, Wien III. Fasangasse 38. (5)

VOJNOVIČ & CIE
LJUBLJANA
ELEKTRO
MATERIJAL

O. BERNATOVIC trgovina
Konfekcijska
Ljubljana Mestni trg 5.